

TIDEVARVET

TIDEVARVET
Nr 12: 1930

Vår regering, ledande artikel.

Major K. A. Bratts nya bok om försvarsfrågan i stöpleven, granskad i artikeln om Sveriges framtidspolitik.

Politisk patentermedicin, några utdrag ur Anders Orms föredrag vid Arbetskommunens möte i Auditorium, som förut omnämns i Tidvarvet.

Dr. Lydia Wahlströms bok Glädjevägar nämns av doct. Hilma Borelius.

Vad har hänt?

En mycket intressant diskussion om förslaget till varnarslag hade i förra veckan anordnats på Stockholms högskola av Elevföreningen vid Socialpolitiska Institutet samt föreningen D. S. I. (Diplomerade vid Socialinstitutet). Som inledare hade de båda föreningarna förvärvat byråchefen Wijkmark och dr. Ada Nilsson. Representer för de mest olika meningriktningar och arbetsfält voro inbjudna. Vad som gav kvällen dess största intresse var dock den goda belysning av ungdomens ställning till frågan som ästadkom genom inläggen från ungdomen själv.

Tre olika sidor av prostitutionens utveckling som då riksdagen dubbelmoralen, som för männens viktmande tolererar och uppmuntrar vad som för flickan är förbjudet; så länge riksdagen lyckas att med sitt envisa motstånd hindra alla försök till ästadkommande av en allmän och effektiv upplysning i sexuell etik och hygien; så länge ha vi ännu inte försökt allt vad som kan göras mot prostitutionens rekrytering och ha alltså ännu ingen anledning att tillgripa ett så beväpnat väpnadt medel som en lagstiftning av den förelagda sorten.

En lödsvivare uppträtt in genom det låga, hopplösa arbetet på en arbetsanstalt eller i ett tillfälligt, illa betalt arbete, sade en av de manliga talarna, som själv prövat på både arbetslöshet, lufande och polisvarning. Det dröjer så länge innan han kommer ifrån sitt elände, det dröjer en månad innan han arbetat ihop till en ny skjorta, många månader tills han får en hel kostym. En lödsvivare kan bli människa igen, endast om han får det bästa, högst avlönade arbete som kan åstadkommas. Så släpper han klämma mot evig minderårighet och vissheten om att ändå aldrig hinna till målet.

Mot ett par inlägg från en motsatt uppfattning kunde tydligen församlingens åsikt i stort sett sammanfattas med några ord, som dr. Nilsson sade i sitt inledningsanförande:

Det är utelutet att vi med våra angräpningar mot lagförslaget sköta de vilja angripa församlingens själva, vilkas kommissio ja är ställd över varje tvivel. Till stor del samma personer ha på framgångsrikt sätt utarbetat en lagstiftning på andra samma område. Att här det ena förslaget framvingas efter det andra bevisar endast att problemställningen i sig är felaktig och uppgeffen följaktligen från de givna utgångspunkterna oönskig.

Veckovakt.

FILM EN

Några reflektioner

I diskussionen på Stockholms högskola häromdagen om förslaget till varnarslag, var det en av de unga talarna som bragte filmen på tal. Han drog fram dess oerhörda betydelse som vane- och åsiktsbyggande. Dess ansevär i uppodlandet av det lyxbegär, som i många fall ödesdigert spelar in bland orsakerna till prostitutionens utveckling. Han understök hur verkliga och allvarligt ta itu med denna våldiga makt till propaganda och suggestion.

Inför filmens insättande i ett så allvarligt sammanhang, blir man ju tvungnen att försöka sammanfatta och fixera de intryck den givit en — kanske i förbigående mer eller mindre — som medel till förstärkelse och uppbyggelse.

Hur ter sig saken för en genomsnittsbiobesökare?
Utän tvivel är det den onaturliga lysen, som först faller i ögonen. En utställning av sköna parasitärer under deras dekorativa vandring från den silkesbådade sängen i ett pragtgemak till den behagliga bevriskningen eller den utsökta måltiden i ett annat. Hela handlingen på det mest raffinerade sätt inramad av kostbara dräkter, bilar och onyttiga vanor.

Man kan peka på undantag. Men bland dem förefaller en god medelklassomgivning vara mera sällsynt än

den motsatta ytterligheten, apacheras och lägsta arbetarkretsarnas usla förhållanden i fallfärdiga vindskupor och mörka källarhål. Det är knappast möjligt att väjja mer, än på ett sätt: det sysslösa livet i ett dyrbart hem, med makt att följa sin minsta önskan.

Människorna, som inpassas i denna raffinerade omgivning måste följaktligen framställas som ensidiga varsel. Detta är det andra för genomsnittslivens utmärkande draget: Dess hjältar och hjältinnor — och i all synlighet de senare — uppträda så gott

som uteslutande som könsvarsel. Deras skönhet och begjävning tas aldrig i anspråk annat än för detta enda ändamål — att med en rik man som förmedlare skaffa dem ett eftertravansvärt sorgfritt liv. De små ansatser till samhällsnytt verksamhet som skymtar ibland i uppriparingen, då hjältninnan kan vara både atfärsanställd, kontorist eller skådeopelerska, är aldrig meningen till annat än att ge en lagom mörk bakgrund, mot vilken den mer eller mindre hederligt förvärvade lyckan sedan skall framstå så mycket klarare. Lyckan som i nio fall av tio består i att kvinnan slungas in föregående existens och byter sig själv mot i den betalning mannen eller älskaren kan bjuda i form av ett palats och en förmögenhet.

Jämsides med denna uppfattning inhamnas på ett alldeles självklart sätt en hällningslöshet på det sexuella området, som ofta är häpnadsväckande. Även i ganska förstklassiga filmer — problemställningen i dfamat ofta går alldeles vid sidan om alla väsentligheter.

Det är inte svårt att föreställa sig verkan av denna förföriska konst på de unga människor, som med en arbetsam och tordrig vardag bakom sig kväll efter kväll utsätta sig för dess inflytande. Vad är naturligare än att

forts. d sid. 3.

"FÄR"
Trasinit av Damens. Ur The New Leader.

Sveriges framtidspolitik

Isolerad avrustning bättre än isolerat försvar

Major Bratt har i dagarna utgivit en broschyr som han kallar: "Försvarsfrågan i stöpleven, värderingar och omvärderingar angående fred och säkerhet." Denna bok har den stora fördelen att påvisa hur ofantligt tankelöst och slentrännessigt vår försvarspolitik glider på av farten i gamla hjälpslut utan hänsyn till de skridningarna som skett i förhållandena ute i världen. Den gör också tjänst genom att visa på frågor icke är löst med att deklarerat, att vi måste förstås ha ett effektivt försvar för att kunna full-

följa vår kultur- och fredsbeifrämjande tillvaro.

Redan i sin uppsats för 2 år sedan om Det europeiska krigets nya skapnad präglade major Bratt den sats, för vilken han sedan manligen kämpat under de oerhörda svårigheterna, den nämligen att "det gäller att det ena göra och det andra icke låta". Det vill säga: i arbetet för freden, i arbetet för att något så ohyttigt som ett modernt krig aldrig blir verkligt, måste man bland allt annat också inradera de militära förberedelserna. Dessa

skola tjäna som ett sista kraftigt återhållande moment, när andra garantier icke hålla.

Bratts bok är nu ett försök att lägga fram hur denna tes skulle te sig i tillämpningen för Sveriges del. Det är hederligt att han går längre än till slagorden, men följden är att denne krigets svurne fiende ett tu tre är mig utryt i omorgansinstansen av vår krigsberedskap till största möjliga effektivitet och slagkraft och lägger upp ett tänkt krig med Ryssland kanske än

forts. d sid. 4.

Kungabrev

När representationsreformerna genomfördes 1866 skrev det lyckliga svenska riket och tackade sin kung, Karl XV, för det efteraktande församlingen. Facklagssvorna bundna in i stora bokser, söka för lösa städer och landskap. Självisst vid Stockholm linast. Med godvillna sammat parmar, rikt utsmekade med guld, nallspansen, besag och små parmenteröer, söka likt avbitna penknar vora uppsvarade på sammenytan, löde staden att öpnas tacksmitt i dagen.

Den karikatyrstilla utstjyrelsen ger ett genomsnittligt drag av halslöshet och stidslåsig å denna politiska opsoneritng. Den passar därför, trots sin reaktiva utgjöm, väl in bland sådana markiga träg som den skrevne, dr. Kälkuss stunder ösa avadde sig ratten att lagstifta, eller örevet där den olyckligt iansvarande Was-sonen, hertig Magnus, best praktiskt som med snarvisslag för liandet av en biljettloset, efter andra intressanta utkjunder, som nu en tid varit tillgängliga för allmänheten på Riksstälvets låta röga utställning i Riddarhusets intarmarksaakrum.

Den stockholmska facklagssvorna rökstätt är inte det enda föremål, där man sökt allt i en vakcer utsmekning uttrycka sin önkämlla för en stor politisk hämdnad. Där finns t. ex. regeringsformerna från 1772, förjörande präktat med gyttene bokstav. Den är en glädje för ögat. Man kan inte låta bli att avundts dem konstnar, som flek sig denna utökta typografiska uppgift förelagd. Och de gamla rådsprotokollen — påbjörda för förens påbjörda genom en instruktion av 1623, utärad av Gustaf II Adolf i Livand — är också sådana i sina typiska smärnand.

Dee är lustigt att kalla fram bilden av vår egen tid inför dessa imponerande gamla skrifter. Kontrasten blir väldig. Det är så mycket av patriarkaliskt lugn över tingen från tiden, då lagstiftningen ännu tycks ha varit konstnarlärk-jämställd med vår egen fabriksmassig. Det är följigt att tänka sig vår egen generation så övervuldad av någon politisk reform, att vi måste hufvudsakligen med guldskrift och sammetsparap. Vi avväl även vid de stora tillfällena från den skaparglädjes fest, som låg i att måla vackert med färger och svart och tänka att verket skulle bli evigt bestående. Vi sätta också världsombyggande protokoll på vpligt papper och låta dem i svarta maskintyper flöda ut över världen till hög och låg. Det är vår stolhet.

I en annan monter på utställningen lägo rikenskaperna från Gustaf Wasas silvverreduktion. Där redovisades för hur mycket silver de arma smälländska sockarna släppt till från sina lykror. Denna bok, som betydde så djup krasning för innevararna i Zongarård och Blanskoster, måste ha varit Riksställaren ett östje att läsa med sina snygga siffror och växande summor.

Men tvänningssinnens fiek ett slut i bekymmer och strid, då smälländrgarna genom Dackefjorden förskote lasta ödet av sig. Kungens glädje blekade nog. Där lägger ett brev, som han låtit skriva till sina sönderhögade slott. Där jag förtället och andra spelarna som skvorna till honom, men skickar dem nu tillbaka. Thy effäre wij nu så till. Hålls kommo äre, hållve och någgett som macher fjället oppå till att betencke. kunne wij förtenckslöt icke stur last haffve till någett instrument eller gaska.

Stackars Gustaf Wassa. Har pressat midste inte hans sinne ha varit, eller han inte, ego, vülle fjelds trommarnas lättfattiga spel.

Främjle breven, där, han bjöt sin hemligheter, sin oberögligast lust efter ett hemman i Dalarna, sin ordlösliga sorg, trängas nu skure av små Stockholmspojkar med pigga ögon och hopsträpgrädda manér. För den ene är o rikenderna väskviffens endas sanna måla. — Hjälpslö. Tern. He, vi på hem, nie, si jag sett ut det här? — Men många äro förtörsta. De komma både Pontus de la Gardie, Gustaf Wall och förmyndarna och det är ingen en glöffe att få se sina bokstaver handpötl. De äro sanna demokrater. Vill hemmas stråffa bland konuar och riksbövar i det gamla lantmarskalkrummet från de 1860-tal. när deras tid knupper, siffen skrivit sina lagar och styva världens ödet.

CA:NA.

SLOTTSTHÉ

(det finbladiga théet)

ÄR PRODUCERAT I DE TROPISKA HOGLÄNDERNA OCH
SAMMANSATT AV DE YNGSTA OCH SPÄDASTE SKOT-
TEN A THEBUSKEN.

konsum föreningen för lägre levnadskostnader

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
Svampår 1—3, 2 tr., Stockholm

UTGIFARE:

Åke Nilson.
REDAKTIONSKOMMITTE.
Örn Wägner.
Eloahel Tamme.
Honorus Hermelin.

REDAKTIONSERETTERARE
Carin Hermelin.
Mottagningstid 10—12.
Telefon N. 48 42

EXPOSITION:

Telefon 18243.
Kontorstid kl. 10—12 i. m., 1—4 e. m.
Postg. 1544.

FRENUMERATIONSPRIS:

För helst kr. 6.— halvst kr. 3.50
kvartal kr. 2.— Lösnummer 15 öre

ÄRONSPPRIS:

I rest 20 öre
per millimeter.
Textida eller såvält begränsad plats 25 öre

Stockholm 1930
Wahlströms Tryckeri- och Boktryckeri
STORSTRÅKET 22

Praktiserande läkare

Infört genom
Stockholms Läkarförening

Doktor Nils Hafsten

Sveavägen 33 (nåvid Kungsgatan).
Allmänpraktiserande.
Mottagning vard. 11—12 och efter
överenskomelse per tel. 23 38.
Sjukresor.

DOKTOR

Karin Thorszell-Lagergren
KUNGSOLMSGAT. 27, 2 tr.
Tel. Kh. 19 30.
Allmänpraktiserande.
Mottagning vardagar 1/3—4. Annan
tid efter överenskomelse.

Tandläkare

Tandläkare
MARKELUIS BERGQUIST
St. Eriksgatan 11.
Mottagn. enligt överenskomelse
Tel. Vasa 1499.

Tandläkare
ALLAN HAGLAND
(Medl. av Sthlms Tandläk.fören.)
Folkungsgatan 110. (f. d. 24). 5 tr.
(hiss).
Mottagn. vard. 10—12 f. m. och
6—7 e. m. (hörd. 10—12 f. m.).
Annan tid efter överenskomelse
per tel. 56. (40)89 08.

Tandläkare
RUTH ÖHRLING
Drottninggatan 85, 4 tr. (hiss).
Mottagn. efter överenskomelse
Medl. av Sthlms Tandläkarförening

Tandläkare T. Lagerholms
Tandklinik
Drottning. 50 (vid Klarabergsg.)
Högmodern utrustning. Röntgen.
Skilda behandlingsrum.
Endast legitimerade tandläkare.
BILLIG TANDVÅRD.
Öppet 9—7, lörd. 9—4. Tel. 448.

RAM- och SPEGELFÄRR
J. L. LAR SON EFR.
Knut Nyström
85082 Annaberg S. Stockholm
REKOMMENDERA S.
Låga priser Tel. S. 30914

Frälsningsarméns
Alkoholisthem
Kurö n
Kvinnor statsbidrag
728 förmåner årligen från Sthlms
Prospekti och Svenska handlingar skänks från
Socialsekreteraren, Ostermalmsgränd 24
Stockholm.

Advokat Hugo Lindberg
Ledam. av Sveriges Advokatsamfund
Kungsgatan 6 - Stockholm
Tel. 147 99 24 24

Vågar rege- ringen

Möjligheten av riksdagsuppplösning och nyval på tillfrågans har nyligen åter tagits upp av Per Albin Hansson på ett offentligt möte. Han syntes välkomna en sådan möjlighet, emedan han däri ser en utväg att bli av med högerregeringen och en utsikt för socialdemokraterna att vinna igen vad de förlorade vid valet år 1928.

Emellertid är det långt ifrån säkert, att han räknar rätt. Den som känner till stämningen på landsbygden vet att agitationen för tullar gjort sin verkan långt utöver högerväljarnas leder.

Även lantarbeterna tro nu, att om jordbruket får den hjälp det begär, så skall välsignelsen nå även dem i form av bättre löner. Partisekretärer Möller belyste vid det stora audieriemötet dräktheten i denna tro. Han tyckte hysa hopp om att socialdemokraterna skulle kunna hinna upplysa lantarbetarna om att de bli lurade. Men tullagitarerna ha försäkrat. Det går en väg av protektionism över landet och om myral skulle ske innan det vägen hunnit lägga sig, så är det fara värt, att vi finde en tullvänlig ertima som voterade igenom jordbrukministerens proposition. En annan sak är att tullentusiasmen snart skulle lägga sig, och att uppvaknandet ur entusiasmen vore bittert nog. Då vore det så dags.

Socialdemokraterna ör ständaktiga nejsjäger på jordbrukstullar. Men de beledsaga detta nej med en försäkran att de visst behjärtas jordbrukets svårigheter och ör fullt villiga att visa sin goda vilja genom att bevilja andra former av hjälp. Det är ju alltid så att när man sagt nej till en inträngande bön om en större handräckning, gripes man av benägenhet att säga ja till en mindre begäran. Det är därför troligt att socialdemokraterna i hyggelighetens tecken komma att gå med på onödiga och opraktiska stöd till jordbruket, lagerhus och sådant.

Såvida icke som sagt, en riksdagsuppplösning kostar överända hela den nuvarande situationen: Det beror väl på hur våldemärdatt regeringen är och vad den tör riskera.

Glädjande framsteg

På sista tiden ha två pristävlingar blivit utlysta, som båda på ett glädjande sätt bevisa, att riksdagens motstånd mot anordnandet av en vederhäftig och utbredd uppsyningsverksamhet i sexualhygien inte torde komma att få bli helt avgörande.

Efter att från Vetenskapsakademien ha erhållit ett anslag på 1500 kr. har Centralförbundet för Socialt Arbete anordnat en pristävlan, som gäller författandet av en kortfattad skrift av sexuelltiskt och sexualhygieniskt innehåll, närmas avsedd för ungdom strax ovan skolåldern.

Den närmaste anledningen till detta Centralförbundets initiativ var de talrika förfrågningar, som från barnavårdsnämnder och andra ungdomens vårdare framställdes, om möjligheten att få någon vägledning i den sexuella upplysningen för ungdom. Att bristen på en kortfattad, vederhäftig och lättfattlig handledning i dessa frågor fjort sig mycket kännbar har allmänt betygs.

Skriften, för vilken närmare tävlingsregler inom kort komma att utfärdas, är avsedd att utdelas bland de avgående eleverna från folkskolans högsta klasser och fortsättningsskolan. Man har tänkt sig att på det sättet kunna nå ungdomen i den mest vidsträckt omfattning.

Den andra pristävlingen, som anordnats av de svenska, danska och norska avdelningarna av kvinnliga läkares internationella sammanslutning, är i sin tur avsedd för en skrift i sexuell upplysning under barnåldern, alltså för ett tidigare stadium än den ovannämnda.

Den är mening för föräldrar. En vägledning för dem, när det gäller att besvara barnens frågor. Man är ju numera allmänt överens om att barnen skola få frågas och sakliga svar på sina frågor. Många föräldrar ör på det klara med att de visst önska ge barnen en uppriktig uppfostran på det sexueilla området, men att de sakna ord, lämpliga uttryck och nödvändiga kunskaer.

Vid de kvinnliga läkaernas internationella femårskongress i Paris 1929 ägnades en stor del av programmet till diskussion om hur det sexueilla upplysningens svårigheter bäst skulle kunna lösas. Det initiativ som de kvinnliga läkarna i Skandinavien nu tagit i och med den tillkännagivna pristävlingen kan anses som en direkt följd av världskonferensens arbete.

Det kan i detta sammanhang erinras om, hur man redan en gång tidigare på liknande sätt sökt att få en sexuell upplysningsskrift till stånd. Det var den för flera år sedan på enskilt initiativ anordnade pristävlingen, i vilken de båda kvinnliga läkarna, dr. Alma Sundquist och dr. Julia von Sneidern gingo första pris för sin ypperliga handledning. Detta arbete, som

ADVOKATER

ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå
Inneh. Eva Andén.
Ledam. av Sveriges Advokatsamfund
Herkelegatan 14. Tel. 7575—7576
f. d. La Västgatan.

STOCKHOLM.
SPECIALIETET. Familje- och arvsrätser,
Brottsredningar och testamenten.
Eftersättningsfördrag.
Även skriftliga förfrågningar.

Advokat Hugo Lindberg
Ledam. av Sveriges Advokatsamfund
Kungsgatan 6 - Stockholm
Tel. 147 99 24 24

Skånevävnader

RÖDLAKAN och KRABBASNÄR.
Sändas till påseende.
Låga priser.

ANNA BRANDBERG, tel. 14, Lövestad.

Olga Elmdahl
Modemagasini
Kungsgatan 53. Tel. 10851
STOCKHOLM.

ARBETSMARKNADENS LIKSTÄLLIGHET

Fru Anna Johansson-Wisborg har för tidningen Hertha uttalat sig om de strävandena som företagades av kvinnooorganisationen The Open Door Council. Då fru Wisborgs uttalande på ett utmärkt sätt fullständigt svarar på Tidevarvet tidigare sagd om denna sak och då det torde kunna anses representativt för flertalet fackligt organiserade kvinnor i Sverige, tilläta vi oss att härnådan annan uttalandet i dess behet.

Redaktionen av Hertha har anordnat mig att göra ett uttalande rörande *Open Door International's* verksamhet och arbetetsprogram.

Då jag icke närmare känner till denna nya organisation kan jag inte stå till tjänst med ett uttalande rörande dess verksamhet, men dess arbetsprogram har väckt mitt stora intresse då jag i många år i vårt land kämpat just för de sympunkter som återgivits i nämnda program. Bland de fackliga kvinnorna har fullt enbart uttryckt ett krav på fullt likställighet med männen på arbetsmarknaden, och att vi icke uppnått denna likställighet beror sammanlagd icke på oss. Jag ger alltså min fulla anslutning till punkt 1, att kvinnorna skola erhålla rätt till utställning inom varje slag av yrke och arbetsområde.

Den enda begränsning som därvid bör kunna komma i fråga är att arbetet av oss kan utföras, men denna begränsning gäller även för männen, ty alla män kunna icke utföra vad som helst slags arbete. För uppnående av detta krav anser jag att all onöd'g särreglering för kvinnor bör beaktas. Till dylik onöd'g och för kvinnorna skadlig särreglering hänför jag den internationella lagstiftningen om förbud för kvinnor att utföra nattarbete. Denna lagstiftning har varit till stor förfång för våra kvinnliga kamrater bland typograferna m. fl. yrken. Då lagen genomfördes i vårt land gjorde vi allt för att söka förhindra dess antagande, men förgäves.

Vi anse det vara ett samhällsintresse att nattarbetet begränsas i största möjliga utsträckning, men dylika begränsningar bör gälla lika för män ännu fyller en mycket stor uppgift, är emellertid för stor och uttörför för det ändamål som nu avses, nämligen en skrift att direkt sätta i händerna på vem som helst.

När de skandinaviska länderna slagit sig samman om detta försök har det skett i förhoppningen att genom samarbetet få ett ännu större och rikare urval. Man har utgått ifrån att de nordiska folken ör så lika, leva under så lika förhållanden att vad som passat för det ena också mycket väl kan användas av det andra.

Det vidare samarbete med övriga europeiska länder är däremot knappast tänkbart. Det har visat sig omöjligt att genom översättningar av exempelvis tyska och engelska skrifter på området erhålla något för våra förhållanden lämpat material. Därtill är ordvalet, och uppfattningen i allmänhet alltför frammande för vår egen inställning.

Det är nu att hoppas att dessa tävlingar komma att ge ett lika gott resultat som den tidigare anordnade. Själva uppslaget är i sig och för sig ett så gällande — och överraskande — tecken på framsteg att det med största tillfredsställelse må påpekas.

och kvinnor. Männen vilja emellertid gärna utpråda i rollen förmyndare för oss kvinnor, och det erkändes också öppet av en riksdagsman vid ett av de opinionsmöten som vi anordnade mot denna lagstiftning. Han yttrade nämligen öppenlydligt: Det gör det samma vad vi kvinnor har för uppfattning i denna fråga, ty vi kommer ändå att genomföra lagen. Ni begriper nämligen icke socialpolitik.

Programpunkten nr 2, att kvinnorna skola ha lika tillfällen till allmän, teknisk och fackmässig utbildning samt till förtäring har även min fulla anslutning. Detta är nämligen grundförutsättning till likställighet på arbetsmarknaden. Det ligger även i människans intresse att vi erhålla samma rätt till yrkesutbildning som de endast därigenom kan principen om lika lön för män och kvinnor hävdats och uppehållas. Det finns väl ingen, som har någon praktisk erfarenhet i dessa frågor som tror, att kvinnornas kunna få arbete ligger därför att de äro levnads- (o) kompetens och duglighet samt möjlighet för arbetsgivaren att lika använda arbetskraften, det är enligt min mening grundförutsättning för kvinnornas likställighet med männen p' arbetsmarknaden.

Punkterna 3 och 4 rörande lika lön för lika arbete och lika ställning och beföräran är ett krav som jag länge varit tillfreds med. Sedan 1909 framträdde fackliga kvinnor till denna fråga och de flesta fackförbund ha varit frammanför denna princip. Alltså i teorin är principen godkänd, men i praktiken söker man ännu på många håll underbetala den kvinnliga arbetskraften. Särskilt staten och kommunerna uppehålla ännu en orättfärdig praxis på detta område.

I punkterna 5—7 ha följande krav uttänkts: *Samma begränsning om nattarbete och översittarbete som för männen och icke särutöver; samma restriktioner i fråga om tungt, farligt och ohöjssamt arbete som för männen och icke särutöver; arbete enligt lagstiftning och bestämmelser rörande timantal och villkor, inträde och utbildning baserade på arbetets art och ej på arbetarens kön.* Jag ger även min anslutning till dessa krav men anser att undantagen från dessa likställighetskrav bör ske ifråga om bestämmelser till mödrars skydd. De kostnader som modernskapsyddet kan betingade bör dock helt påvila staten.

Punkterna 8—10 innefatta krav på rätt till arbete för gifta kvinnor. Vi ha länge hävdats denna rätt och senast vid behandlingen av den Lindberg-Svindskas motionen i andra kammarken. Den agitation som vi då i gångsamte lidrogs säkerligen till att riksdagen avslög motionen.

I punkt 11 kräves att kvinnorna själva skola närvara och förvalta sin egen arbetsföräntjänst och persönligen betysoa den sammans utbetalning. Givetvis har jag intet att erinra mot detta krav, men jag betvivlar att det finns kvinnor som ör så enfaldiga att de låta en annan taga lönen.

Smålandsförbundet av F. K. R.

håller årsmöte i Eksjö på måndagen den 24 mars. Samling i Centralrestauranten kl. halv 2. Gemensam lunch och mötesförhandlingar. Klockan halv 8 e. m. offentligt föredrag av fru Kerstin Hesselgren över ämnet: **Moderskapsskydd.**

Arbetsutskottet.

SÖDERMANLANDS

ENSKILDA BANK
DEPOSITION. KAPITAL- & SPARKASSERÄKNING
mot högsta gällande ränta
Solidaritets Bank. Grundad 1868.

Politisk patentmedicin

HON ÄR SJÄLV EN GLAD GIVARE

Dr Anders Örne's föredrag vid det av Stockholms Arbetarekommun anordnade opinionsmöte på Auditorium i förra veckan innehöll bl. a. flera exempel på uppriktligt åskådliggörande, tullsystemets vådor. Vi återge härnadan några utdrag ur det klargörande föredraget.

Det finns knappast någon farligare vidskeplighet än den, att man kan åstadkomma ett blomstrande näringsliv genom parlamentsbeslut om tullar och subventioner. Sådana åtgärder verka alltid förökande på den ekonomiskt rikliga utvecklingen — d. v. s. den, som leder till det för samhället i dess helhet gynnsammaste resultat av det ekonomiska livet.

Statliga ingripanden med syfte att förgylla upp restatet av en näringsgren på de andras bekostnad är alldeles detsamma som falsk balföring i affärslivet. Man kan få vackra siffror på papperet, men därmed blir ställningen icke bättre i verkligheten. Om en jordbrukare med ordnad lada- och gårdskontroll finner, att några av hans kor mjölka så dåligt, att de icke betala fodret, så bör han byta ut dem mot bättre, så snart ske kan. Han kan omöjligt få ett bättre resultat av sin näring genom att förfalska kontrollböckerna och låtsas, som om de ifrågasvarande korna äro mindre eller mjölka mer än de i verkligheten göra. Om exempelvis en sparbanks räntekontor icke tåcker inlåningsräntorna och omkostnaderna, så kan man blott till en tid lyckas hålla det hela gående med ett Gustaf Svensson i Allmänna sparbanken låtsas, att bankens värden äro större än de verkliga. Ställningen blir nämligen — oavsett vilka falska siffror som skrivras i böckerna — sämre och sämre, och till sist störtar alltsammans i grus och spillror, spridande olycka och elände i vida kretsar.

Därest staten begagnar sin makt över det ekonomiska livet till att förfalska dess verkliga ställning, till att genom subventioner hjälpa upp de förlustbringande verksamhetsgrenarna på papperet och hålla de bäriga nere, så sänker den totalavkastningen av hela folkets arbete, d. v. s. just vad alla medborgare skola leva av.

Om jordbrukare, som odla större mängder spannmål för avsalu och baserat sin ekonomi därpå, ha det utan allt tvivel mycket svårt för närvarande. De som ägnat sig mera åt animalisk produktion ha det delvis bra och i övrigt drågligt ställt. Nu är det emellertid så, att de mindre jordbrukare, som driva intensivt produktion av animalier, köpa ej oväsentliga mängder spannmål och annat kraftfoder. För dessa, vilkas näring med rådande priser är fullt lönsam, skulle höjda spannmålspriser vara ett svårt slag.

Den tullproposition, som regeringen under åberopande av ett par till bondförbundet anslutna miljonärers och lysjordbrukares opinionsmöten ute i landet framlagt, vägrar att taga någon hänsyn till de faktiska förhållandena. Den vill uppmanra spannmålsodlingen, som redan är för stor i förhållande till efterfrågan, och sålunda försvåra den lönsame grenen av jordbruket.

Redan den nuvarande tullen av 3:70 för 100 kg. spannmål, betydligt, om den verkar fullt, en tung belastning av exempelvis fläskproduktionen och gör den mindre konkurrenskraftig än eljest. Om det åtgärd 4 kg. spannmål för att frambringa ett kg. fläsk, skulle den av regeringen föreslagna tullen av 6 kr. för 100 kg. vete betyda, att fläsklet kostar den svenska producenten 24 öre mer pr. kg. än det kostar hans danska kollega, som har förmånen att arbeta under fullständig frihandel på jordbruksprodukter.

Vi skulle väl vid detta tillfälle gå närmare in på inrebörden av den Lindmanska regeringens tullproposition, men tiden medger det icke.

Blott två punkter skall jag vidröra, nämligen inmalningsvängten och utförelsebevisen.

Jag vet, att även inom de kretsar, för vilket detta möte kan tala, ett visst platoniskt svärmeri för tillväxningstanken gjort sig gällande. De, som visa sympati därför, ha emellertid icke gjort klart för sig, vilka konsekvenser ett dylikt statsingripande skulle komma att medföra. Jag kan kortse från alla praktiska svårigheter och från det osympatiska i tanken, att staten skall ge sig till att kriminalisera framställningen av sått gods vemotjöl av i marknaden framtillgängliga vete-sorter — vad man ur de synpunkter, jag i detta anförande anlagt, kan säga om inmalningsvängten, är att det syftar till att på omvägar med hjälp av statens tvångsmakt och med skattmedel uppmantra till ytterligare utvidgning av ekonomisk verksamhet, spannmålsodlingen för avsalu, som icke bör sig på grund av ändrade förhållanden.

De så kallade utförelsebevisen beslöt av riksdagen för några år sedan i syfte att uppmantra den svenska spannmålsodlingen. Jag vet ej, om alla de här närvarande känna till vad de innebära. Därför skall jag med ett par ord redogöra därför.

Var och en, som utför spannmål till viss myckenhet, äger av tullen utfä ett bevis därom. Detta bevis, utförelsebeviset, gäller sedan såsom tullavgift vid införsel av spannmål. Exportörerna kunna antingen själva verkställa inforans eller sälja bevisen till spannmålshandlare eller kvarnar. Då dessa eljest måste betala kr. 3:70 pr 100 kg. införd spannmål i tull, så betyder utförelsebeviset sålunda i själva verket alldeles detsamma, som om staten betalade en exportpremie på svensk spannmål. Följden härav blir, att köparna i utlandet erhålla den svenska spannmålen till billigare pris än de inhemska svenska köparna. På denna punkt framträder statsingripandet i den fria prisbildningen i all sin gren. Fläskproducenterna i Danmark få nämligen på så sätt ett mycket billigt svinfoder. Då de ej hunnit producera tillräckligt många smågrisar inom landet för att kunna fullt utnyttja den goda konjunkturen på fläskmarknaden i England, ha de därför köpt upp något 100,000-tal smågrisar i Sverige och tagit förfrigten på deras uppfödning med billigt spannmål, som varit ökonomiskt för de svenska svinuppfödarna.

Detta är kanske det mest direkta och lättfattliga exemplet på hur statens kladdande på den fria prisbildningen verkar. De svenska jordbrukarna ha förlorat många gånger mer på den utomlands ökningen i fläskexporten än de vunnit på utförelsebevisen. Man skulle också kunna uttrycka saken så, att svenska staten med kontanta medel uppmantra Danmarks fläsk- och äggproduktion. Denna uppmantra har även den svenska industrin och handeln fått vara med att betala.

För min del unnar jag våra bröder dansarna allt godt. Men att hjälpa dem med svenska statsme-

del till att konkurrera med svenska jordbrukare på fläskmarknaden i England finner jag vara onödigt. De äro tillräckligt dugliga till att klara sig själva. De hade f. ö. för skördåret 1928—29 en ganska avsevärd avkastning på sitt jordbrukskvarn över 6 proc.

Den danska tidningen Politiken för den 5 mars bedömer i en ledande artikel den Lindmanska regeringens tullproposition ur dansk synpunkt. Tidningen uttryr därom:

»De senaste åren ha visat en mycket stark stigande kurva för de svenska exportförsiffrorna, särskilt beträffande smör, men också andra förädlade lanbruksvareor. Det svenska lanbruket har blivit mera intensivt, och dess produkter ha börjat göra sig gällande i konkurrens på världsmarknaden. Men när råvarorna för frambringande av smör, ost och fläsk plögligt genom en kraftig tillförhöjning förörydas, är det klart, att de svenska lanbrukets besöksvareromsförmåga på världsmarknaden i samma ögonblick minskas i motsvarande grad. Och ställvid kommer den svenska tullen närmast att innebära en ökad chans för det danska lanbruket.»

Så bedömes i Danmark den svenska regeringens åktion för jordbrukets räddning. Likväl är de citerade danska tidningen, när den skrev detta, ingen aning om ett förhållande, som även den svenska pressen alldeles förbiset på grund av det otillfredsställande sätt varp propositionen är avfattad. I propositionen med-

»Glada givare» har Lydia Wahlström med sin vanliga talang att finna lockande rubriker kallat sin sist utgående bok. Hon är själv en glad givare. Hon har ett behöv av ständigt kontakt med sin samtid. Arligheten i hennes intresse, generositeten i hennes uppsattning av andra och en viss personlig kärlekraft hos henne själv, en blandning av humor och naivitet vinner, och en journalistisk träning som behärskar både anekdoter och stämningsskildringar krydda även till sådana uppsatser som knappast äro annat än referat eller minneskrifter (här uppsatserna om Viktor Rydberg's forskning och om Ellen Key). Det är ett utslag av författarvagnen att hon även i sådana fall tar till orda.

Men med verklig bättnad och glädje tar man del av vad hon ger där hon är helt på sitt eget område, så i sakkunskap som i central inställning. Svensk historia, svensk kyrka, svensk kvinnorelör äro var för sig centra för Lydia Wahlströms intresse, och aldrig visar sig detta intresse mera livsvarmt, insiktsfullt och uppbyggande än inför personligheter, som hon studerat och gripit om just i deras verksamhet på de två första av dessa områden. Sakkunskapen är i fråga om historia och nyprostestantisk teologi och sådana representanter för dem som Harald Hjörne, Sam Fries och Nathan Söderblom alltför rik och levande och första hands, för att där tilläta ett enda blott övertaget eller på måfå falla ömdöme. En rik och vidsträckt gemenskapsgrund i forskning, strävan och idealiska, levande sympati och en suveränt behärskad summa av egna konkreta iakttagelser ge liv och färg, fasthet och fyllighet åt porträtten av Harald Hjörne, Fries och Söderblom. Genom sådana karakteristiker blir ej blott en bild överförd utan fortledes en kraftverkan.

Sympatiskt men i jämförelse med Hjörne, Fries och Söderblom mindre centralt sedda och mera utifrån presenterade framträdande glada givare: Natalja Beskov och Emilia Fogelklou. Arbetsmarktskapets sakkännedom och vänskapens uppskattning samverka i presentationen av Ann Margret Holmgren och Sigrd Leijonhufvud med en rent estetisk värdering av kulturtradition och personlig förfining till intagande bilder av föremål

nationaliseringsportning, så äro dessa medel, om föreningsverksamheten kommer i ett bättre tillstånd än nu, åtminstone icke bortkastade. Ej heller ligger det någonting stötande eller oriktig i att staten ger en viss garanti under betryggande former för jordbrukets driftkredit, såsom den gjorts för dess primära hypotekskredit, samt för bostadskreditkassan och skeppshypotekskassan.

Kan det vidare visas, att jordbrukarna, såsom det ofta påstås i offentliga debatter, äro mera skatteytigda för skolor och väg-

len. I fråga om bägge, den ena Ann Margret Holmgren, en äldre generations guvernantsuppsotrade familjevinnna men tillika entusiastiskt sresetalaras på egen bekostnad, för kvinnlöröst-rätt, den andra, Sigrd Leijonhufvud, akademikern, som på en gång är smodern forskare, lidelsefull skönhetsdyrkarer och älskvald aristokrat, njuter Lydia Wahlström av själva iakttagelsen att egenskaper, som populärt betraktas som motsatser, mycket väl kunna stå harmoniskt samman hos individen och individualiteten.

En individuell syntes skärskärdar Lydia Wahlström även hos Anna Lenah Elgström. Här är det konstnären syntes av realism och romantik, som hon uppehåller sig vid. Denna studie utmynnar i anförandet av en vacker bild. Barnhärtheten hos Anna Lenah Elgström — den medkänsla som uttrytt sig lika väl i återgivandet av världagsnöd i samtiden som i skildringen av brokiga och upprörda tiders offergestalter — för, säger Lydia Wahlström, tanken på den heliga Elisabeth av Thüringen, vars bröd till de fattiga förvandlades till rosor.

Hilma Borelius.

Lydia Wahlström: Glada givare. Norst. S. Stockh. 1929.

FILMEN

(Forts. fr. sid. 1.)
de önska sig själva på den lyckliga hjälftinnans plats. Suggestionen förstärkes ytterligare genom att hon i de allra första fall genom handlingens uppställning väcker åskådarnas omedelbara sympatier och följaktligen ökad lust till efterliknande. Vad är naturligare än att gripa efter den enda väg ut ur armod och grådsak, som filmen anvisar, nämligen utnyttjandet av det kapital man äger av ungdom, skönhet, kvinnlighet.

Mycket har sagts och mycket kommer ännu att sägas om filmen som själformare. Det är också nödvändigt att med allvar fixera problemet till man verkligen när fram till en lösning. Ty här om någonsin finns en makt, som det gäller att leda på nyttiga vägar innan den otuktat tagit herraväldet och präglat en farligt välseledande uppfatning på ett av livets viktigaste och mest ingripande områden.

underhåll än andra samhällsklasser, så torde under suvarande förhållanden ingen från värld håll resa någon invändning mot ävagarbringandet av full likställighet på dessa områden. Men mot de oförnuftiga kraven på genomförandet av en reaktionär och för hela vårt ekonomiska liv fördarbringande revolution av Sveriges lyckobrigande handelspolitik efter kriget, resa vi vår allvarligaste och mest energiska gensaga.

SUNGER SVASKINER
ÄRO OÄFRÖ
ÄRGT DE BARA

GODTÄ INGA S. K. ERSÄTTNINGAR

AMAFIOR

Avsnid blott

sa erhåller Ni ett friskt, glansigt, livfullt skittande och bedrande hår.

Henna Champeneringspulver

För skvål ljuz som möter här i paket à 35 öre.

FRAMTIDSPOLITIK

(Forts. fr. sid. 1.) mera öppet än en vilken som helst generalistatsofficer.

Det skall vi icke förnekas, att han ständigt säger ifrån att denna nya krigsberedskap aldrig bör komma till användning, att den skall vara till blott för att genom sin latent kraft utverka att den aldrig tages i bruk. Men han kan ju själv icke undgå att ta konsekvenserna och tänka sig hur slutet på visan skulle komma att ta sig ut. Och då är han nog årlig att erkänna, att inte ens det efter våra förhållanden bästa och modernaste luftvapen, skapat genom offer av vår nuvarande armé och flotta, har någon utsikt att skydda oss. Det kan göra vår fienda skada, men det kan icke skydda folk och land och kulturvärden från förstörelse. Som isolerat försvar har det överhuvudtaget ingen mening alls, och han säger ifrån, att isolerat avrustning är bättre än isolerat försvar. (sid. 32.)

Då det alltså ingen mening är att vi ha ett isolerat försvar, så återstår för oss att intränga vår krigsberedskap i ett tänkt solidaritetsförsvar, om man vill undgå avrustning.

Solidaritetsförsvar, det är det nya nyckelordet, lösen som kan förena försvarens vilja och fredens vilja i samma begrepp. Det är då verkligen ganska smärtsamt för den som vill vara öppen för alla förslag till att finna en utväg för oss, efter vårt ärförändsläge, att icke få veta mer om solidaritetsförsvaret i aktion än en deklARATION på precis fyra rader, att den säden kan författas icke på en gång, utan således det skulle vara detsamma som att beröra andra länders militära förhållanden.

Vad är då den stora avgörande skillnaden mellan ett "regionalt solidaritetsförsvar" och en militär Östersjöallians av den art som författaren absolut fördömer? Likheten ser man genast, den nämligen att båda sorterna avse en defensiv allians, riktad mot Ryssland. Major Bratt ställer visserligen upp den frågan huruvida man skulle kunna få Ryssland med i ett Östersjöarmarnas, men han besvarar den genast med att man icke kan sluta fördrag med en opolitlig och barbarisk stat som icke respekterar sådana. Olikheterna skulle då bestå där att solidaritetsförsvaret skulle ingå som en öppningslänk i en internationell översäknelstakt till fredens trygghet som skulle avslutas i Genève under Folkförbundets vingar. I den skulle de nya metoderna för uttryckande av solidaritet vara använda. Men därjämte även den gamla metoden, den att lova varandra militär samverkan mot gemensamma fiender.

Major Bratt anser att försvarsfrågan måste tagas upp från botten, ja till och med att man bör stå på födomsfri, att man skall diskutera den med avrustarna. Man bör börja diskussionen med att ta upp och avfynda tanken om den isolerade avrustningen. Men han själv baserar sin argumentation på två satsar, som han utgår från som självfallna, förutsättningslösa är hans tankebyggnad alltså minst av allt. Den ena är att den hela den europeiska rustningspolitiken är betingad av Ryssland, såsom ett oberäknligt och okänt moment, tillräckligt och ett farligt. Det andra är att det skulle gå lättare att förstå de västerländska folken att binda en moralisk enhet, för att binda Briand's uttryck, av sin krigsinställning än att få dem att avrusta. Avtal och förpliktelser utan militära sanktioner i bakfickan skulle

icke av de nervösa folken erfaras som någon trygghet. Vad den första satsen, den om Ryssland angår, så är det tillåtet att beivra om västmakterna verkligen släpa sina enorma rustningsbördor, mångdubbelt större än Rysslands, för Rysslands skull. Så må det se ut från vårt horisont, men säkert icke från Frankrikes eller Italiens. De makter som major Bratt betraktar som pålitliga och för freden ofarliga, se, som vi veta, lömska och farliga ut från en annan utgångspunkt. Alldes som Västeuropa ser lömsket och farligt ut från Rysslands utgångspunkt. Det

Sanocrin

är avsett att användas mot mjäll och hästavfall och är enligt sammanlagt erfarenhet, synnerligen verksam i dylika fall. Även i långt framskridna fall har Sanocrin vid regelbundet användande oftast god inverkan på återväxten av hår.

Vad är orsaken till denna Sanocrinets överlägsenhet?

Det är två egenkapeter, som här är avgörande.

1. Svavlet är fast bundet och befinner sig i verklig (ej kolloidal) lösning. Detta, vore dock ej tillräckligt. Det avgörande är att:

2. Själva lösningsmedlet är fysikaliskt-kemiskt så sammansatt, att det förklarar för det i detsamma lösa svavlet från till sjukdomshärdarna i hårsäckarna och i de djupare celllagen.

Sanocrin framställs efter anvisning under kontroll av Med. dr. C. Cronquist, Malmö.

Aberopa denna tidning och begär broschyr!

Aktiebolag Kristallin MÄLMÖ

Nederlag i Stockholm, Harry Winberg, Kemistgatan. Till salu å apotek, kemikalieaffärer, parfimerier, frisörsalonger o. s. v. Sanocrin-behandling i frisörsalonger.

är alltså en alldes för summerisk beundring, och egentligen är det ganska öberört att våga sig på att lancera den.

Vad åter satsen beträffar att Europa icke våga sig på en avrustning annat än i den mån den kan ersättas av internationell militär garanti, så kan man säga detta: det har visserligen gätt övertvungen tilligt med avrustningen, men det har inte hittills gått en snul bättre med försöken att åstadkomma en militär solidaritet. Det är icke tal om att någon vill avstå från den absoluta suveräniteten över den egna krigsberedskapen till förmån för en samorganisering. Nationellt och militär suveränitet är ju sammanfallande begrepp. Sannare har man under arbetet på att lösa sanktionsproblemet kommit allt längre och längre från de militära sanktionerna och för närvarande är man nästan på helt andra vägar. Det kan erinras om att svensk Genevopolitik, från Tryggers till Un-

déns, ställt sig avvisande till alla militära sanktioner, ja även varit öberört rädd för sanktioner överhuvud.

Major Bratt är därför knappast mindre utopisk än avrustarna när han diskuterar omvändningen av vårt försvar under förutsättningen, att det kan komma att gå in i ett solidaritetsförsvar.

Om vår nuvarande krigsberedskap är en fara;

Om solidaritetsförsvar till vilket vi bidraga med ett starkt luftvapen och en liten motoriserad armé är vår enda räddning,

om detta solidaritetsförsvar icke är organiserat och väl det däri inte ens påtänkt,

om vår huvudsändelse inte låter tala med sig — då är verkligen vårt läge hopplöst. Då ha vi verkligen ingenting att förlora, men väl allt att vinna med att ta vårt liv i vår hand. Då kunna vi lika gärna sluta med ett kynna i neutralitetsvassan, sluta med att låsa ut vi ha ett försvar eller kunna få det, sluta med att skrämt och islett skälla på den stora busen i öster och i stället djärvt slå in på en försönlighetens och vänskapens politik.

Det är ingen mening med en försvarsberedning, vars grund måste vara oavsärliga antaganden om vårt läge. När man inte vet vad som är oportunt, kan man ej förä om opportunitetspolitik. Men det vore mening med en politik som erkände att vi icke ha och icke kunna få några militära maktdel och därför förvare en annan, låt vara även den riskfull, väg. Major Bratt erkänner i en not att vi veta alldes för litet om Ryssland, och att det kunde vara skäl att försöka gå den gatan in på livet. Det är oförenligt med hans övriga hållning men likväl ett värdefullt medgivande åt den paciutiska ståndpunkten. Ett annat sådant gör han, då han säger att vi från början borde uttråsa oss att icke använda vår nya drömda luftflotta mot någon fientlig civil befolkning, och att vi såvlet skulle vinna mer med en sådan utfästelse än genom att använda luftflottan som ett hot. Där tillgripur han plögligt mot detta "trolösa barbariska Ryssland" vad vi brukat kalla odömdets magi och tror därpå! Men kan man använda den politiken på en punkt, kan man använda den på flera.

Pax meddelar genom sin redaktör som just nu är i London som korrespondent vid flottkonferensen att Mac Donald förbereder en internationell konferens öber problemet Västmakterna—Ryssland. Han har alltså vision och tro nog att tänka sig att det kunde finnas något annat tillstånd mellan Ryssland och Västeuropa än det nuvarande ölidiga, övardiga och farliga. Han vill försöka en avspänning, innan spänningen här slutar med ett sammanbröt av något slag. Det gör han, trots att han vet hur svårt det är att ha med de två öforösnliga motståndarna, kapitalisterna och kommunisterna, att göra.

Till och med Tyskland som haft så besvärliga röda dagar tack vare Tredje internationalen, såges försöka underhandlingsvägen att få Ryssland att släppa sitt intresse för revolution i Tyskland. Men så har Tyskland heller ingen luftflotta.

Problemet är svårt. Man vet aldrig i vilken grad en sådan politik kan bli missförstådd. Men i själva verket

Mötesplatsen

Föredragserien 'Tidena' ansiktes, som anordnas av Lindom-avdelningen av Frisinnade kvinnors riksförbund, fortsatte den 12 mars sin sedvanliga veckor pågående föredragsveckans med föredrag i Arbetarökonominns målsökning i Andersstorp. Föredragshällare var konstör Virginia Raymond från Göteborg, som gav en öriserande öberlick i frågan om modernskapskydd i anledning av de sakkunnigas betänkande från hösten 1929.

Efter en kortare redogörelse för frågans läge från och med 1900 till den återupptogs 1926 övergick tal, att i stora drag redogöra för betänkadet ut östra synpunkter. Grundtanken har varit den, att beredandet åt varande mödrar och deras barn av sådana levnads- och vårdförhållanden som fordras för bevarande av mödrarnas hälsa och krafter samt för forstrandet av livslydiga och sunda barn synes böra utgöra en av samhällets primära uppgifter. Under den 500-årsperiod som förlutit sedan från västmannenas söla de första ålgrädderna vidtogis i detta syfte, har visserligen såväl mödrar som spädbarnsvården fått ganska långt, men vida mera kräves i ett modernt samhälle.

Efter en allmän översikt över lag-försäget om ersättning till mödrar inom industrien och de sakkunnigas uttalande om det berättigade i kravet att tillförsäkra de från arbetet utestängda kvinnorna sådant undermåligt öberviktigt tal till frågan om skyddsåtgärder i allmänhet. Efter att ha påvisat faran av uppskov med frågans lösning påpekade om samhällets utav en ensig och motståndsylld väg — med mindre kvinnornas energi och samfällt sluta upp kring såväl förökta Utan denna optimistiska riktningen raga förhoppning att regering och riksdag inom rimlig tid skola komma att medverka till frågans lösning.

Till inställningens av F. K. R. tjänst — för underretning av diskussioner och föredrag — meddelas från expeditionen att ett antal exemplar av Dr. Ada Nilsson's redogörelse i Svenska Landstingsförbundets Tidningslösa löstaget till Lag om moderkapskydd såväl till expeditionens föreläsare och kan rekommenderas mot insändande av 30 öre i porto till Frisinnade kvinnors riksförbunds expedition, Sösta-plan 1-3, Stockholm.

Fogelstodförbundet i Stockholm kretra var lördag och söndag samlad till ett par rökiga diskussionskvällar i Stockholm Samhörighetssalen mellan kamraterna fick ett frägligt imponerande uttryck i det stora antal deltagare som intunnat sig båda dagarna omkring 60 personer. Men så räknas till Stockholmsträns också så pass fjärranliggande orter som Nyköping och Ekalunda, Katrineholm, Uppsala och Gävle. Särskilt valkomna blevo dessa långväga kamrater, som inte läst sig hindras av arbete och kostnader att måta upp till den festliga samvaron.

Den som sigrades till allvarliga men livande diskussioner om åkretta frågor, som nära beröra uppöfarna område, och Fogelstodförbundarna hade glädjen att i sällsamt höra både doktor Ada Nilsson och rektor Hermelin. Båda dagarna avslutades med slag av fröken Maj Sonden.

Det var med känslan av att ha upplevat ett par öberkrivligt uppräknande lövard som man åter skjölles, tacksam och gläg över att få vara en länk i en så öforösningsligt djärvt, friskt och frofsat organisation som Fogelstodförbundet C.

hö vi intet annat val än att vissa att vi icke vilja vara med i någon attack mot den nuvarande regimern i Ryssland, att vi gärna önska veta sanningen om de ryska förhållandena, och att vi gärna vilja leva som goda granar evad som betor på oss. Kommer ryska folket med på något hörn i det internationella folkömet som blir här i somnar? Vi få ju nu en rysk konstatställning. Vem anordnar en Rysk vecka med ryska författare, konstnärer, skådespelare och andra en smula upplysning om denna granne som i så hög grad bestämmer inriktningen av vårt politiska och mänskliga liv?

Råd och Rön

SOLEN - DEN STORA KRAFTKÄLLAN. MAZETTI UGNACCIO. Includes an illustration of a man and a woman in a tropical setting.

'Deras verkan'

var överskådande god. Troheten försvann rätt snart och arbetsförmågan ökade betydligt. En känsla av arbetsglädje och välbehövande inställde sig; skriver bl. a. en känd kontraktist och hovprelikant om Sanokapslarna.

Interresser Eder snabbaste och tillförligaste skitet är ett fullkomligt nerv- och muskelkraft, energi och arbetsförmåga samt att undgå värttrötthet, sömnlöshet och kraftnefvättning, begär prospect och intyg ang. Sanokapslarna. Skändas gratis och franko. A. B. SANOKAPSLAR, Helsingborg.

CARUSO. är nästan bästa pastiller. CARUSO A/B, MÄLMÖ. Includes an illustration of a man singing into a microphone.

Drick Ramlösa. Vårt lands enda naturligt alkaliska vatten.

Pigg & Matfrisk. INOM EN ÖRNS VÄRDELD.

GÖTEBORGS KEX.